

Presentació de *Les grans epidèmies modernes*

Sebastià Roig, Gener 2010

Pels qui no el coneguin, Salvador Macip és un home que va saltant de país en país amb l'excusa de treballar en investigacions mèdiques. Els qui el coneixem, però, sabem que això és una *tapadera*.

En realitat és un espia del FBI.

Ell és qui ha proporcionat als nord-americans la foto del pentinat de Gaspar Llamazares, per fabricar la foto del Bin Laden envellit.

Bé, a part d'això, en Salvador es guanya les garrofes investigant microorganismes, fent classes en una universitat anglesa i, per postres, escriu llibres de tota mena.

Jo sempre li dic que aquesta dispersió creativa no és bona.

Per què? Perquè té els pobres acadèmics de Suècia ben desconcertats: no saben si fer-lo candidat al Nobel de Medecina o al Nobel de literatura. I com que els acadèmics són tan cagadubtes, al final no li'n donaran cap.

Bueno, com ja sabeu, el ritme de producció literària d'en Salvador és vertiginós. De manera que s'ha convertit en una tradició que vinguem a Blanes, cada any, per dir animalades i fer-vos riure una mica, abans que ell us presenti el llibre. En aquest cas, '**Les grans epidèmies modernes**'. Contra el que pot fer pensar el títol, no es tracta de cap biografia de Fèlix Millet i els seus amics.

Com us deia, la presentació de llibres d'en Salva és una tradició.

I jo, rumiant que pot ser que en un futur immediat, me'n pugui tocar presentar un altre, doncs bé, m'he adonat d'una cosa espaiadora. Els qui ens trobem avui aquí, estem practicant un ritus social destinat a extingir-se.

Perquè, siguem realistes, en Salvador no trigarà gens a publicar llibres en format digital. Collonut. Res a dir-hi...

Ara bé; ¿quan els llibres siguin digitals, quin sentit tindrà fer el que estem fent avui?

¿Vindrem tots amb el nostre lector d'e-books a una sala i, quan en Salva ens hagi

convençut que llegir el seu text ens és absolutament necessari...

aixecarem l'*aparatu*...

polsarem tots al mateix temps el botó de descàrrega...

i ens baixarem el seu text a la memòria del llibre?

¿Quan els llibres d'en Salva deixin d'existir materialment, i siguin bits d'informació, com redimonis podrà dedicar els exemplars?

¿Com ens ho farem tots els amics, fans, parents i coneguts que volem la seva firma?

¿En Salvador ens haurà de fer un gargot amb llàpis electrònic a la pantalla?

¿Ens firmarà un post-it perquè l'enganxem al monitor?

¿O ens enviarà un e-mail personalitzat per consolar-nos?

Encara més:

¿què redimonis deuran vendre a les parades de Sant Jordi l'any 2025?

¿Existirà llavors Sant Jordi tal i com el coneixem ara?

El temps ens ho dirà. I quan arribi, suposo que alguna cosa inventarem per poder continuar presentant els llibres d'en Salvador.

De moment, però, dediquem-nos a viure el present.

Aprofitem que els llibres són una realitat.

I concentrem-nos en '**Les grans epidèmies modernes**'.

Com potser ja sabeu, es tracta d'un llibre divulgatiu, on l'autor passa revista a la història de les epidèmies, les malalties infeccioses que encara no s'han aconseguit controlar. I, posats a fer-la grossa, es delecta en explicar-nos les quatre grans plagues modernes de l'apocalipsi: la grip, la sida, la tuberculosi i la malària.

Una confessió personal:

Abans de llegir aquest llibre, l'únic que jo sabia dels microbis era que afectaven el comportament de la meva tia Dolors.

La tia Dolors té vuitanta anys i està llicenciada en químiques.

És una mica capquadrada i el que més li preocupa més de l'univers és que les coses

estiguin desordenades, la presència de volves de pols i la brutícia de terres, lavabos, dormitoris i cuines.

La dona, aquesta fal·lera higiènica, ens l'ha justificada sempre argumentant que hi ha microbis a tot arreu.

Bueno, després de llegir-me aquest llibre, caram, resulta que la tia Dolors té raó.

Estem envoltats per milions i trilions de microbis.

I la meva tia, que ho sap, s'ha convertit en una mena de Terminator casolà inaturable. Una guerrillera itinerant, que es dedica a eradicar-los a cops de *plumero*, galledes de Mistol, lleixiu i sulfumant.

Dit això, no tinc cap dubte que la meva tia Dolors forma part de la franja de públics que se sentiran complaguts amb aquest llibre. I que en Salvador m'ha resolt el regal del seu proper sant, cosa que li agraeixo. Perquè ja estava tip de regalar-li caixes de Pato WC.

Bé, a part de la meva tia, ¿qui més s'ho passarà molt bé amb aquest llibre?

D'entrada, qualsevol persona que sigui:

Hipocondríaca (trobarà una gran quantitat de malalties que desconeixia i que no el deixaran dormir a les nits)

Paranoica (trobarà molts motius conspiratoris que no el deixaran dormir a les nits)

Dirigent d'Indústries farmacèutiques (Dormiran tranquils a les nits, perquè en Salva aposta per la investigació en el camp de vacunes i antibiòtics)

Consellera de Sanitat, com la Marina Geli (També dormirà bé, perquè en Salvador creu que tots els nens haurien de néixer amb una vacuna a sota el braç)

També farà les delícies de gent curiosa.

Perquè la divulgació científica sol ser una cosa àrida. I transmetre informacions complicades de manera mastegable, bé, no és tan fàcil com sembla.

Doncs bé, tots els qui us endinseu per aquest text, quan l'hàgiu acabat, sereu capaços de

dir la mida exacta d'un bacteri.

O podreu diferenciar molt bé una pandèmia, d'una epidèmia o d'una anèmia.

I si algú us parla mai de l'Ebola, tindreu claríssim que l'Ebola no és l'últim perfum que ha tret la casa Chanel.

Els continguts de '**Les grans epidèmies modernes**', de fet, us seran molt útils en les vostres relacions socials.

Aquest Nadal, per exemple, jo corria per casa amb poca roba.

Una bona amiga meva, preocupada pel meu estat de salut, em va recomanar: abriga't, que fa fred i agafaràs un constipat.

Aleshores, jo vaig poder respondre-li: "Un moment. Segons el doctor Macip, la grip no la causen els corrents d'aire. Els responsables són els microbis, que inhaledem faci fred o faci calor"

Més coses positives del llibre.

En un text divulgatiu, per captar l'atenció del lector i estimular-lo, és recomanable posar gags, dades curioses i xafarderies.

En Salvador això sap fer-ho molt bé: no es desvia ni un mil·límetre de la veritat científica, però procura alleugerir els materials afegint-hi tocs humorístics o informacions insospitades.

Al llarg del llibre us les anireu trobant. Algunes fins i tot ja venen encapsulades en uns petits rectangles fets a mida.

Per exemple, quan arribeu l'apartat de la poliomielitis.

Us trobareu un llistat amb famosos que han tingut la pòlio...

L'actriu Mia Farrow, el director Francis Ford Coppola, la pintora Frida Kahlo i el cantant Ian Dury...

Són coses que potser us faran guanyar algun dia una partida de Trivial o algun concurs televisiu. No se sap mai.

Una altra cosa que sorprèn, de manera agradable, és la voluntat d'en Salvador d'actualitzar les dades.

Per descomptat, és inevitable que tots els llibres s'acabin desfasant pel pas del temps.

Però si avui estem a 16 de gener de 2010, aquí hi trobem pràcticament dades de la tardor del 2009. I això, com a usuari i lector, ho agraeixes.

Hi ha autors amb moltes penques, que es limiten a retallar i refondre textos vells. I no actualitzen res de res. I bé, això és una mostra de respecte de'n Salvador cap als seus lectors.

Perquè és un llibre treballat i no està fet per complir l'expedient, de manera funcional i avorrida.

Jo, per anar acabant, si hagués de resumir la meva experiència lectora, us diria: "En Salvador ha tornat a fer un llibre excel·lent, rigorós, amè, ple d'informacions sorprenents, que planteja molts interrogants i que, quan cal mullar-se, es mulla".

Escolteu-me: estic segur que, malgrat que aquest sigui un llibre especialitzat, agradarà a tots aquells que estiguen posseïts pel microbi de la lectura.

Em jugo, ara i aquí, un carajillo amb qualsevol de vosaltres, a que després de llegir-vos **'Les grans epidèmies modernes'**, us en convertireu en agents patògens.

Aneu amb compte, perquè en sereu uns agents molt patògens i molt actius.

Encomanareu la seva lectura a tots els vostres coneguts.

No parareu de fotre'ls la llauna fins que se l'hagin empassat.

I a mi em sembla que escampar la seva lectura com si fos una pandèmia és una obligació social que tenim els catalans.

D'alguna manera, servirà per anar fotent una mica de pressió als acadèmics suecs.

Perquè no pot ser que aquesta gent no es decideixi a prendre cap decisió sobre en Salvador.

Siguem sincers: ¿oi que en Salvador seria un candidat molt més divertit que el Pere Gimferrer?

Doncs ja ho saps, Salva, el meu vot va per tu.